

Шановні грінченківці!

Україна потребує нашої любові, підтримки і захисту. В боротьбі з кримінально-олігархічним режимом ми не стояли осторонь й упродовж усіх трьох місяців послідовно відстоювали власну гідність, конституційні права і свободи. Кожен з нас сам вирішував щодо участі, або ж не участі в подіях, робив свій посильний внесок чи спостерігав за діями інших. Перемога далася не легко. Її висока ціна освячена кров'ю Небесної сотні та молитвами за здоров'я постраждалих, серед яких - випускники і студенти нашого університету.

Радість нашої перемоги затьмарена агресивною політикою Росії, страх якої перед демократичною, процвітаючою Україною, де захист прав людини і громадянина – найперший обов'язок держави, а служінні народові стає головним завданням української влади, переріс у застосування військ та анексію нашої території.

Зустрічі з Вами засвідчують - Ви добре розумієте усі виклики, що постали перед громадянами країни. У цей доленосний час ми не можемо стояти осторонь. Але разом з тим, час стояння на майдані пройшов, Україна потребує нашого інтелекту, нашої праці, наших зусиль для захисту її територіальної цілісності. Маємо згуртуватися і допомогти державі у час випробувань. Попри наші претензії до Верховної Ради, Кабінету Міністрів чи місцевої влади ми зобов'язані не тільки підтримувати усі їх дії, спрямовані на обороноздатність країни, а й брати на себе відповідальність за єдність і зміцнення довіри у суспільстві. Нині не час розбрату, а час спільних дій. Це не означає, що ми не будемо контролювати владу, або пробачимо їй зловживання у своїх інтересах. Настане час виставлення рахунків, але тепер, коли ворог зайшов у наш дім, слова Бориса Грінченка: «Україна. В цьому слові для мене все» - набувають особливого, вже не тільки символічного значення, вони зобов'язують діяти.

Дякую усім науковцям, викладачам і співробітникам, хто долучився до перерахування коштів на потреби Збройних Сил України. Понад 312 тисяч гривень, перерахованих нами Міністерству оборони, зробили добрий почин в Україні. Впевнений, що ми й надалі будемо допомагати армії і народу, бо ми - їх невід'ємна частка і кожного дня наші серця битимуться в унісон із серцями усього Українського народу.

Вірю в наше європейське майбутнє, вірю, що разом з народами Європи та усього світу, разом з нашими справжніми побратимами і сестрами в Росії ми будемо жити щасливо, але для цього кожен з нас має зробити усе можливе і, навіть те, що здається не можливим. Разом переможемо.

Віктор Огнев'юк